

fit Samtykke og Tilslutning til saadanne Anlæg. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget under Nr. 1 til det høje Thing.

Bloug: Det synes jo i de sidste Aar at være blevet en ved Praxis hæddet Vedtægt, at alle Jernbanelove først skulle forelægges i det andet Thing. Jeg veed nu rigtig nok ikke, hvorpaa denne Praxis støtter sig; thi nogen grundlovmæssig Nødvendighed er der jo ikke derfor; og heller ikke kan jeg erkende, at det andet Thing skulde have noget Fortrin med Hensyn til Indsigt i disse Sagers Behandling, og hvad Antallet af Sager angaar, saa er det dog vist, at vi her i Thinget tidt og ofte, men navnlig, tør jeg tro, i denne Samling, føle Ulempen af, at vi have altfor saa Lovudkast at beskæftige os med, medens det andet Thing ikke kan blive særdigt med den store Mængde, der forelægges det. Dersom dette Lovudkast, saaledes som i tidligere Tid er sket, var bleven først forelagt for nærværende Thing, vilde jeg have følt mig stærkt fristet til at henlede Thingets Opmærksomhed paa flere Punkter i det, og anbefale, at det skulde undersøges nøiere i et Udvalg. Da det imidlertid nu er kommet til os, bearbejdet af det andet Thing, anser jeg det for rigtigst med Hensyn til at faae denne Lov ud, at man viser den størst mulige Resignation og indskrænker sine Ønsker om Forandringer til det mindst Mulige, og derfor har jeg ogsaa indskrænket mig til at fremdrage et eneste Punkt, hvori jeg tilbøielig, men ogsaa kun tilbøielig, er i Overensstemmelse med den ærede Indenrigsminister. Det er nemlig med Hensyn til det af Folkethinget indsatte tredje Punkt i § 1 om en Jernbane gennem Sjagersborg Dyrehave til Hørsholm. Jeg er, som jeg allerede har tilladt mig at udtale ved første Behandling, fuldkommen enig med den ærede Indenrigsminister i ikke at ønske en saadan Jernbane ført gennem Dyrehaven. Jeg tror, at de Autoriteter, hvem Opsynet med og Beskyttelsen af denne vel ikke enestaaende, men dog i sit Slags meget sjældne Park er overdraget, have fuldkommen Ret i at modsætte sig, at der føres en Jernbane igennem den; men der er jo ikke mindre end to Projekter om Jernbaner i samme Retning som den under Nr. 3 anførte, der ikke gaa igjennem Dyrehaven. Deraf omtalte jeg i forrige Møde det ene Projekt, som gaaer ud paa at føre en Bane Vest om Dyrehaven udenfor dens vestlige Hegn over Rundtofte og Nærum og derfra over Bedbæk til Ringsted. Mod denne Banelinie inventede imidlertid den ærede Minister, saavidt jeg husker, at den ikke var undersøgt; og det kan han forsaavidt have Ret i; men jeg skal tillade mig at erindre om, at vi have vedtaget mangfoldige Baneanlæg, som heller ikke vare undersøgte. Jeg gad vide, hvem der har undersøgt Frederiksundsbanen, hvis Endepunkt er flyttet gjennem $\frac{1}{6}$ af Kompasset, nemlig fra Lillerød til Frederiksberg;

og jeg tror heller ikke, at den Bane var undersøgt, som vi vedtog i 1873 fra Frederiksberg til Roskilde, eller den fra Slagelse til Næstved; ja, jeg tror ikke engang, at Rjøgebanen var undersøgt, dengang vi vedtog den, og endnu mindre var den ydste Væstbane det. Saa dette er ikke nogen stærk Indvending, naar det er givet, at den paagjældende Egn interesseres sig i den Grad for at faae en Bane anlagt, at den selv tilbyder at bære Beføstningen derved. Hvorvidt selve Hørsholm-egnen er istand til at bære denne, skal jeg ikke sige; men i ethvert Fald vil den ærede Indenrigsminister ikke have kunnet glemme, at han mellem første og anden Behandling af denne Sag, har faaet fornyet Andragende om et saadant Baneanlæg, der er undertegnet i det Mindste af een Mand, der er istand til at stille endel Kapital paa Venene. Men foruden dette Forslag har der ogsaa foreligget et andet, som den ærede Minister ikke omtalte, men som jeg dog i det Mindste har set Spor af, idet jeg har set en Mængde rødfarvede Pæle staa i Ranten af Dyrehaven i afvigte Sommer, nemlig om en Bane, som nok skulde berøre Dyrehaven, men dog saa lidt, at denne ikke kunde siges at tage Skade deraf, idet den nemlig skulde føres langs med Hegnet indtil Bedbæk og saaledes kun borttage en Sti paa omtrent 8 Alen deraf. Den sidste Bane er aabenbart, naar der tages Hensyn til Benyttelsen, den fordelagtigste, thi den vilde for Dyrehavsbesøgende fra Rjøgehavn være overordentlig bekvem. Hvorvidt der er Udsigt til, at en saadan Bane kommer istand, veed jeg ikke; men jeg veed kun det, at der foreligger to Forslag, af hvilke det ene føre helt udenom Dyrehaven, og det andet berører den i langt mindre Grad end den Bane, Folkethinget har sat ind her. Da jeg, som sagt, ikke veed, hvad Udsigt den østlige Hegnsbane, om jeg saa man kalde den, har til at blive udført, har jeg ikke i mine Forslag berørt den; men jeg har stillet den vestlige Bane, som jeg har Grund til at tro, der vil findes Midler til at gennemføre, op istedet for den af Folkethinget vedtagne. Skulde imidlertid Thinget finde, at det var betænkeligt at gaa ind paa en saadan Bane, som ikke er nærmere undersøgt, og om hvilken man ikke med fuldkommen Visshed veed, at den kan komme istand, beger jeg Thinget indstændig om at vedtage mit subsidiære Forslag, som gaaer ud paa, foruden Nr. 3, tillige at udstemme Nr. 1 af § 1. Thi disse to Baner, som Folkethinget har sat i Forbindelse med hinanden, staa i Virkeligheden i Forbindelse med hinanden; det ene Punkt bør ikke vedtages uden det andet. Hvis man nemlig vedtager Forslaget under Nr. 1, affskærer man derved for Fremtiden enhver Bane ud til den nordlige Del af Rysten, forsaavidt det ikke netop behager det sjældneste Jernbaneselskab at udføre den; man overlader det ene og alene til dets Godtbefindende; der er ingen anden Mulighed for at faae en saadan Bane,